

عنوان مقاله:

ارزیابی تاب آوری بافت فرسوده شهری (بافت فرسوده شهرستان گلپایگان)

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و چهارمین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

محمدهادی اردشیر - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

گسترش فضایی بی رویه و بدون برنامه شهرهای بزرگ و متوسط کشور در چند دهه گذشته، باعث شکل گیری بافت های جدید شهری در مجاورت شهرها و جابجایی ساکنان و کاربری های شهری به نواحی جدید گردیده است. در نتیجه این جابجایی، به تدریج بافت های قدیمی شهرها کارکرد و حیات اجتماعی - اقتصادی خود را از دست داده بافت اند و این کارکردها با از دست دادن حیات شهری خود، به سمت رکود و فرسودگی گرایش پیدا اند. منطقه ۲ شهرداری گلپایگان که به عنوان منطقه مورد مطالعه این تحقیق انتخاب شده است، از قاعده فوق مستثنی نبوده و در زمره بافت می های فرسوده کشور محسوب گردد. هدف اصلی و کلی این تحقیق، شناخت ویژگی های اقتصادی و اجتماعی ساکنان بافت فرسوده شهر گلپایگان و همچنین شناخت وضعیت کالبدی بافت است. با توجه به تجزیه و تحلیل داده ها نتایج تحقیق نشانگر آن است که کمبود امکانات، خدمات شهری و تاسیسات زیربنایی سبب مهاجرت ساکنان بومی مناطق دیگر شهر شده و باعث منفی شدن نرخ رشد جمعیت بافت، طی سال های اخیر شده است و از طرف دیگر به خاطر وضعیت اجتماعی - اقتصادی ساکنان بافت، سبب شده تا روند بهسازی و نوسازی درون بافت کند شود، که این عوامل سبب فرسوده شدن و تخریب بیشتر بافت شده است.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، بافت فرسوده، اقتصادی، گلپایگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1640658>

